

Underbilag.

Aktieselskabet
De danske Sukkerfabrikker.

Til det i Anledning af Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning nedsatte Folketingsudvalg. *Rigsdagen.*

Idet vi herved tillader os at henvende os til det højtærede Udvalg, skal vi først oplyse, at Grunden til, at vi ikke paa et tidligere Tidspunkt har anmodet om Lejlighed til at fremsætte vore Ønsker og Bemærkninger i Anledning af det i Folketinget forelagte Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning, er den, at vi af de Samtaler, som vi forinden Lovforslagets Forelæggelse har haft med Handelsministeren — og i Overensstemmelse med den ved de tidligere Lovforslags Behandling fulgte Praksis — havde faaet den Opfattelse, at der kunde forventes en Forhandling med Ministeren om Sagen, forinden Vilkaarene blev nærmere udformet og Udvalgets Betænkning kom til at foreligge. Da en saadan Forhandling imidlertid ikke har fundet Sted og Udvalgets Betænkning saaledes er kommet til at foreligge, uden at de Synspunkter, som vi kunde have ønsket at fremsætte, er blevet forebragt Udvalget, tillader vi os herved at bede om Tilladelse til at udtale følgende:

Som Følge af den store Roehøst i 1933 er der, som det er bekendt, fremkommet en saa stor Sukkerproduktion, at der foreligger et betydeligt Kvantum Sukker, som ikke inden næste Høst kan konsumeres her i Landet, og som, dersom det skal eksporteres til de nugældende Priser, vil medføre et stort Tab. Dette Tab, som egentlig skulde være belastet Sukkerordningen 1933—34, og som hverken Roedyrkerne eller Fabrikkerne var pligtige til at deltage i, har Roedyrkerne ved Forhandling med Handelsminister Hauge erklæret sig rede til delvis at bære af deres Tantième 1934—35 under Forudsætning af, at Arealet for 1934 opretholdes. I Udvalgets Betænkning udtales det, at det maa anses for rimeligt, at ikke alene Dyrkerne, men ogsaa Selskabet maa tage en vis Del af Risikoen for Overproduktionen af Sukker. Til Grund for denne Betragtning maa formentlig ligge den Opfattelse, at ogsaa Selskabet har haft nogen Fordel af den store Produktion. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Da Selskabets Fortjeneste er begrænset til et Beløb, svarende til 6 pCt. af Aktiekapitalen, og der ud over dette Beløb kan forventes et betydeligt Overskud, naar Sukkeret beregnes solgt til en Notering af 33 Øre som forudsat, hvilket Overskud tilfalder Statskassen, kan det ikke siges, at Selskabet har haft nogen som helst Fordel af den store Produktion. De, der først og fremmest har haft Fordel deraf, er Roedyrkerne, idet de har haft en meget stor Roehøst pr. Hektar, som i Forbindelse med den gode Pris, 2 Kr. 10 Øre pr. Dobbelt-Centner, kan beregnes at have givet dem en Forrentning af Jordværdien svarende til 10 à 12 pCt., naar en Hektar sættes til en Værdi af 2 000 Kr., og desuden har de igennem Roebladernes og Roeaffaldets Foderingsværdi faaet leveret ca. 2 000 Foderenheder pr. Hektar, som det vilde have kostet ca. 200 Kr. at fremstille som Foderroer, for en ganske ringe Betaling af 20—40 Kr. (alt efter som Besætningens Udnyttelse af Grovfoderet har været), idet Roemarken kun er godskrevet den Værdi af Affaldet og Bladene, som Besætningen har udnyttet det til (se vedlagte Bilag).

Den store Roehøst har desuden haft den store samfundsmæssige Betydning, at der har været rigelig Beskæftigelse til Arbejderbefolkningen, foruden at der foreligger en betydelig Værdi i det store Sukkerkvantum, som ved Eksport kan tilføre Landet en betydelig Mængde fremmed Valuta.